

Es katru sestdien's vakaru

Es katru sestdien's vakaru arvien, arvien
Pie Trīnes gāju klētiņā arvien, arvien.

Bet reiz pie durvīm piegāju arvien, arvien
Un iekšā troksni dzirdēju arvien, arvien.

Tur Ješka iekšā sēdēja arvien, arvien
Un manu Trīni bučoja arvien, arvien.

Ak, Trīnīt, manu sirdspuķīt arvien, arvien,
Tu solījies reiz mana būt arvien, arvien.

Bet nu tu mani pievīli arvien, arvien,
Un Ješkam sirdi atdevi arvien, arvien.

Es došos prom uz austrumiem arvien, arvien,
Tu mūžam manis neredzēs' arvien, arvien.

Tur sitīsim tos utainos arvien, arvien,
Pēc tam tos zili pelēkos arvien, arvien.

Lai latvju zobens nesarūs nekad, nekad,
Lai latvju saule nenoriet nekad, nekad!